

ud fra en konstitutionel Betragtning. Jeg tror, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds vil komme til at vifte længe med den røde Rebellionsfane, før han faar det ærede Medlem for Viborg indrullet i det Kompagni.

Lige overfor det ærede Medlem for Viborg skal jeg sige, at hvis han virkelig har Ret i sin Paastand om Nødvendigheden af Appel til Højesteret, bliver der jo dog den store Mangel ved det foreliggende Ændringsforslag, at i de lavere Instanser, baade i Værgeraad og i Overværgeraad, er der ikke nogen Adskillelse imellem, hvad der er af administrativ, og hvad der efter det ærede Medlems Mening skulde være af dømmende Natur. Men det maatte da ogsaa være nødvendigt i de lavere Instanser at faa Værgeretten, som ikke havde andet med Børnenes Anbringelse og Opdragelse og lignende at gøre end netop dette at afgøre, om de skulde tages fra Forældrene eller ikke.

Men det, der bør fastholdes som Hovedpunktet, er, at Spørgsmaalet om, hvorledes Forældrene skulde opdrage deres Børn, i sig selv ikke er noget retsligt Spørgsmaal. Det er et Spørgsmaal, som kan lægges ind under Domstolene, men som ikke behøver at lægges ind under Domstolene. Paa den Maade vilde der ogsaa være en grundlovmæssig Nødvendighed for, at alle Skole-spørgsmaalene kom ind under Domstolene. Der er ogsaa i Skole-spørgsmaal og i en Mangfoldighed af andre Spørgsmaal Tale om, at der bliver paalagt Folk noget, som de ikke have Lyst til, noget, som de synes strider mod deres Ret, men som de alligevel ikke kunne komme til Domstolene med. Der er her kun et Spørgsmaal om, hvorledes Folk skulde opdrage deres Børn, hvilken Berettigelse det offentlige skal have til at øve den yderste Indvirkning paa denne Opdragelse, nemlig ved at sætte Børnene til Opdragelse et andet Sted end hos Forældrene, og det er i sig selv slet ikke noget retsligt Spørgsmaal — det behøver i alt Fald ikke at være det. Jeg skal i denne Forbindelse og rent i Forbigaaende bemærke, at i Norge, som jo er et Land, vi nok kunne tage adskillige Eksempler efter, er Forholdet ordnet saaledes, at der fra den øverste Værgemyndighed er Appel til Kultusministeriet.

Alfred Christensen: Jeg kan forstaa, at den højtærede Justitsministers Hjerte vilde bæve, og at mærkelige Følelser vilde gennemstrømme ham, hvis det kunde vejres i Luften, at det ærede Medlem for

Viborg (Sveistrup) maatte være paa Vej til at blive, hvad der fra en vis Side kaldes en Rebel. Det tror jeg nu ikke ganske er Tilfældet i Øjeblikket. Men jeg vil sige om det ærede Medlem for Viborg, at hvad han ikke er, kan han blive, thi han ser ud til allehaande. Og jeg vil dog advare den højtærede Justitsminister mod alt for stærkt at regne paa det ærede Medlem for Viborg, thi han har sine Principper, og han sætter sine Sager og sine Principper meget højt, og han vil derfor være i Stand til ved en eller anden Lejlighed at berede den højtærede Minister en pinlig Overraskelse, som jeg naturligvis med et skadefro Smil vil indkassere. Gid det maatte komme snart. Der kommer jo en Lejlighed i næste Uge, hvor vi skulde tale om Pryglestraffen, og kan jeg saa paa en eller anden Maade faa en Hjælp fra det ærede Medlem for Viborg, vil jeg indkassere denne med Glæde.

Justitsministeren (Alberti): Netop den Omstændighed, at det ærede Medlem for Viborg i Modsætning til det ærede Medlem, der nu satte sig, har Principper, forvisser mig fuldkommen om, at der ikke er Spor af Udsigt til nogen Rebellion fra det ærede Medlems Side.

Birck: Overfor det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der udtalte sin Betænkelighed ved at lade en anden Instans end Domstolene afgøre dette Spørgsmaal, vil jeg blot sige, at han i Virkeligheden neppe skal være alt for bekymret. Hvis man nemlig f. Eks. vil se paa Ulykkesforsikringsloven, da have vi netop der et fagligt Raad til at afgøre Spørgsmaalene og ikke de almindelige Domstole, og Følgen er, at vor Ulykkesforsikringslov virker ganske fortræffeligt, medens den engelske Ulykkesforsikringslov, hvor man hævder det af det ærede Medlem forfægtede Princip, at Sagerne skulde kunne appelleres til Domstolene, giver Anledning til gentagen Strid og meget store Omkostninger, der i Virkeligheden gøre, at denne Ret ikke bliver meget værd. Jeg tror, det ærede Medlem ser noget for doktrinært paa Sagen.

Alfred Christensen: Da jeg imødeser den Mulighed, at det ærede Medlem for Viborg faar sine Ændringsforslag forkastede, takker jeg det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) for den ved Baaren holdte trøsterige Tale og haaber, at det maa gaa bedre, end jeg i